

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

6. maj 2019

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 569 alm. del) af 15. april 2019

Spørgsmål

Vil ministeren bekræfte, at litteraturen i mange tilfælde peger på, at de langsigtede adfærdsændringer af skattelettelser er større end de kortsigtede, og at dette bl.a. skyldes, at der ofte er (transaktions)omkostninger forbundet med at ændre adfærd? Kan ministeren videre bekræfte, at eksistensen af sådanne transaktionsomkostninger tilsiger, at større ændringer skattesatserne vil have en større adfærdseffekt end en lille ændring i skattesatserne, hvilket isoleret set trækker i retning af, at adfærdseffekterne i tabel 0.1 i svaret på spørgsmål 514 udgør et konservativt bud?

Svar

Det er korrekt, at man i litteraturen typisk finder, at eksempelvis transaktionsomkostninger kan føre til, at de ændrede incitamenter påvirker beskæftigelsen hurtigere ved større ændringer, set i forhold til ved mindre ændringer, *jf. fx Chetty mfl. (2011)*¹.

Denne sammenhæng skal ses i lyset af, at den nyttegevinst som kan opnås ved ændret adfærd, i højere grad vil opveje den transaktionsomkostning, som måtte være forbundet med at ændre sit arbejdsudbud hurtigt, fx det at søge efter og finde et nyt job.

Af såvel praktiske som datamæssige hensyn tager de empiriske studier typisk udgangspunkt i ændringen i beskæftigelsen, som følge af ændringer i skattesystemet, over en relativt begrænset periode. Jo længere der går, før effekten har materialiseret sig fuldt ud, jo mindre sandsynligt vil det være, at den empiriske undersøgelse indfanger den fulde effekt (den strukturelle effekt) inden for den afgrænsede periode. Det tilsiger, at de adfærdseffekter, som estimeres som følge af store skatteændringer, relativt set vil være større end ved små skatteændringer.

---

¹ R. Chetty, J.N. Friedman, T. Olsen og L. Pistaferri, Adjustment cost, firm responses, and micro vs. macro labor supply elasticities – Evidence from Danish tax records, *Quarterly Journal of Economics* (2011). 749-804.

På lang sigt må det dog forventes, at også små skatteændringer vil have tilsvarende virkninger på arbejdsudbuddet og beskæftigelsen, idet at transaktionsomkostningerne umiddelbart vil være lavere ved en langsommere tilpasning.

Størrelsen af tiltaget har på den måde *ikke* betydning for den relative størrelse af den *strukturelle* adfærdsvirkning.

Besvarelsene af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 (alm. del) af 5. oktober 2018 og nr. 514 (alm. del) af 28. marts 2019, skønner over de strukturelle virkninger på arbejdsudbuddet. Det kan derfor ikke bekræftes, at de strukturelle adfærdseffekter kan betragtes som et underkantsskøn, fordi der er tale om store skattelempelser.

Til gengæld kan en meget stor ændring i skattesystemet gøre, at de anvendte estimater ikke længere er velegnede til at skønne over yderligere adfærdseffekter af skatteændringer, simpelthen fordi personerne vil reagere anderledes i et fundamentalt anderledes samfund, fx fordi reduktionen af skatteindtægterne, alt andet lige, vil medføre et reduceret offentligt forbrug. Dette er uddybet i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 514 (alm. del) af 28. marts 2019.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister